

Za ščepec strmega plezanja

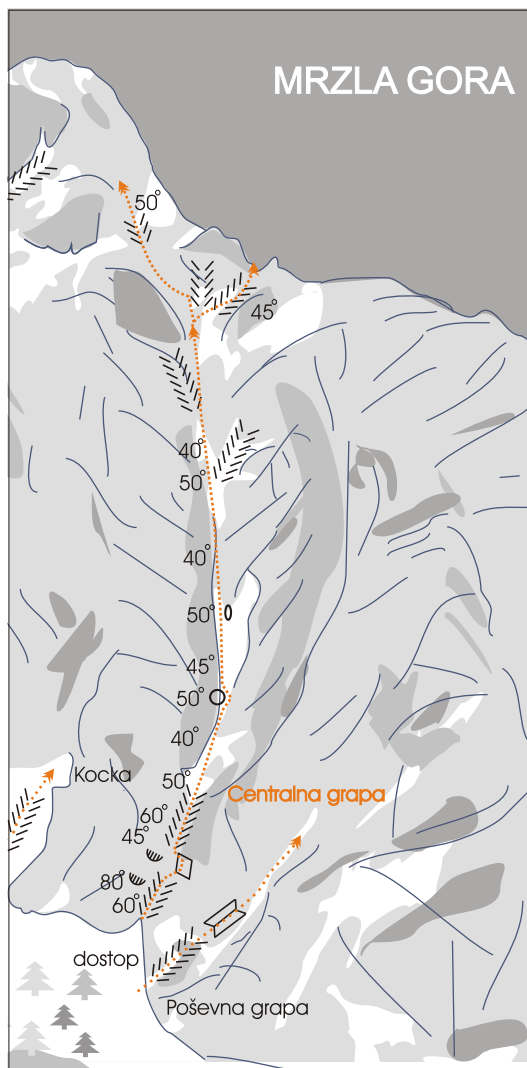
Centralna grapa v Mrzli gori

✍ Bor Šumrada

Mrzla gora leži severno od glavnega grebena Kamniško-Savinjskih Alp na meji z Avstrijo. Zahodna in južna stran gore, nad krnico Okrešelj, sta prepredeni z grapami, po katerih potekajo zanimive zimske smeri. Najbolj znana med njimi je Centralna grapa, katere vstopni skok naj bi bil po vodniški literaturi najtežji v Mrzli gori. V kopnem ima oceno IV+, a grapa verjetno ni zanimiva, če vstopni skok ni »narejen«, v dobrih zimah pa imamo tod opravka s plezanjem po naklonini do 80°.

Letošnja zima je bila na začetku zelo mrzla, kar je omogočilo plezanje po zaledenelih slapovih, vendar pa je bilo premalo snega za kakšno resno zimsko smer. Pozneje, po obilnejšem sneženju, so se razmere izboljšale in tako sva se z Jako napotila v Logarsko dolino, da bi izkoristila še zadnji dan lepega vremena pred takrat napovedanim poslabšanjem. V slabi uri sva po poledeneli poti prišla iz doline do doma na Okrešlju. Ves čas sva bila v dvomih, če bova kos vstopu. Čez strm ruševnat skok sva dosegla gredino in kmalu zagledala vstop v grapo. »Čez to bova pa že splezala,« sva si rekla in se navezala. Jaka se je zagnal v strmino in bil kar zadovoljen z razmerami, čeprav sta led in sneg malce pokala. Medtem se je zdnilo in ker so pobočja nad grapo obrnjena proti jugu, sva bila izpostavljena raznim izstrelkom – od kamnov do snega in ledu. Jaka je kljub težkemu nahrbtniku, saj je s seboj nosil smuči, odlično preplezal skok, pa tudi sam sem se brez večjih težav prebil čezenj. V lažjem delu grape sva se razvezala in tako plezala do naslednjega manjšega skoka, kjer sva se zopet varovala, saj sva bila med strmim plezanjem bolj izpostavljena padajočemu kamenju. Nadaljevala sva, kolikor hitro je bilo mogoče, a nama zaradi visokih temperatur ni šlo najbolje ... Spet sva plezala

nenavezana, mimo naju pa je letelo vedno več kamenja. Zagozdena skala v grapi naju je za trenutek zaustavila, a sneg nad njo je bil dobro

Risala: Barbara Žižic

Južno ostenje Mrzle gore

Oton Naglost

sprijet in cepini so odlično prijeli, tako da sva bila hitro čez, čeprav naju je teža nahrbtnika pri plezanju čez skalo vlekla nazaj ... Jaka, ki je plezal za menoj, je imel malce več težav, saj se mu je udril sneg in je skoraj padel v robno zev. Nadaljevanje ni bilo več tehnično težavno, naklonina ni presegala 45°, a bilo je zelo vroče, sneg pa moker, kar naju je upočasnjevalo. Na koncu grape sva po gredini nadaljevala do vrha smeri. Razgled na celoten venec gora nad Okrešljem je bil čudovit, občudovala sva strmo Ledenko v Koroški Rinki, Belo grapo v Planjavi in druge znane zimske smeri nad krnico. Na vrh se nisva povzpela, saj nama plezanje po krušljivem grušču in mokrem snegu ni prav nič dišalo. Sestopiti sva nameravala po Zahodni smeri in vesela sva ugotovila, da ta z druge strani pripelje na gredino, kjer sva stala, tako da sva bila prav na njenem koncu oziroma začetku. Jaka, ki mu gre alpinistično smučanje »dobro od nog«, se je po njej spustil kar s smučmi. Ker je bil seveda hitrejši, mi je ušel

naprej, sam pa sem počasi odpikal po grapi navzdol. Nekoliko me je bilo strah kamenja, saj je bilo še zmeraj zelo toplo, a k sreči je Zahodna smer, jasno, obrnjena na zahod, tako da se je kamenje še držalo stene.

Mrzla gora: Centralna grapa, III/3, 80°/45-60°, 500 m (v kopnem je začetni skok ocenjen s IV+)

Dostop: Iz Logarske doline na Okrešelj in proti Savinjskemu sedlu. Pri odcepu poti skozi Turski žleb zavijemo desno pod južno steno Mrzle gore, čez strm ruševnat skok na gredino in po njej do najbolj očitne velike grape, ki jo zapira strm skok (ura in pol).

Sestop: Najbolj ugodno je sestopiti po Zahodni smeri (50°/40°, 400 m).

Vodniška literatura:

T. Golnar, S. Babič. Logarska dolina, zahodni del. Ljubljana: PZS, 1999.

G. Kresal. Zimski vzponi. Ljubljana: Sidarta, 2007. ○